

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie dotyczące zastosowania ogólnego domniemania w związku z wyjątkiem odnoszącym się do ochrony celów dochodzenia Unii:
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania ogólnego domniemania w związku z zastosowaniem wyjątku od żądania dostępu do konkretnych i określonych wcześniej istniejących dokumentów;
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące ochrony celów dochodzeń w toku w związku z żądaniami dostępu do konkretnych i określonych wcześniej istniejących dokumentów;
 - naruszenie prawa przez Komisję i oczywisty błąd w ocenie dotyczące nadrzędnego interesu publicznego polegającego na ochronie prawa do skutecznego środka prawnego (artykuł 47 Karty praw podstawowych), oraz
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania podstawowego prawa dostępu do dokumentów (art. 42 Karty prawa podstawowych).
- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia odmowy udzielenia dostępu do jawnej wersji dokumentów w lokalach Komisji.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 30 listopada 2017 r. – Planet49 / Bundesverband der Verbraucherzentralen und
Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Sprawa C-673/17)

(2018/C 112/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Planet49 GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy mamy do czynienia ze skuteczną zgodą w rozumieniu art. 5 ust. 3 i art. 2 lit. f) dyrektywy 2002/58/WE ⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. h) dyrektywy 95/46/WE ⁽²⁾, w sytuacji gdy przechowywanie informacji lub dostęp do informacji, które są już przechowywane w urządzeniu końcowym użytkownika, są dozwolone na podstawie domyślnie zaznaczonego okienka wyboru, które użytkownik musi odznaczyć w celu odmowy wyrażenia zgody?
- b) Czy na stosowanie art. 5 ust. 3 i art. 2 lit. f) dyrektywy 2002/58/WE w związku z art. 2 lit. h) dyrektywy 95/46/WE ma wpływ fakt, że przechowywane lub pobierane informacje są danymi osobowymi?
- c) Czy w okolicznościach określonych w pytaniu prejudycjalnym 1 a) została wyrażona skuteczna zgoda w rozumieniu art 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽³⁾?

2. Jakich informacji dostawca usług powinien udzielić użytkownikowi w ramach jasnych i wyczerpujących informacji wymaganych zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2002/58/WE? Czy informacje te obejmują również okres ważności plików cookies oraz kwestię dostępu osób trzecich do plików cookies?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej); Dz.U. L 201, s. 37.
- ⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych; Dz.U. L 281, s. 31.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych); Dz.U. L 119, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 6 grudnia 2017 r. – słowo // schlafen leben wohnen GmbH / Sascha Ledowski**

(Sprawa C-681/17)

(2018/C 112/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: słowo // schlafen leben wohnen GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: Sascha Ledowski

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedłożone zgodnie z art. 267 TFUE następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 16 lit. e) oraz – ewentualnie – art. 6 ust. 1 lit. k) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾:

1. Czy art. 16 lit. e) dyrektywy konsumenckiej należy interpretować w ten sposób, że do wskazanych tam towarów, które nie nadają się do zwrotu ze względu na ochronę zdrowia lub ze względów higienicznych, należą także towary (takie jak materace), które wprawdzie przy używaniu zgodnie z przeznaczeniem mogą wchodzić w bezpośredni kontakt z ciałem człowieka, ale poprzez odpowiednie działania przedsiębiorcy (czyszczenie) mogą ponownie stać się zdadne do sprzedaży?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
 - a) Jakie wymogi musi spełniać opakowanie towaru, aby można mówić o zapieczętowaniu w rozumieniu art. 16 lit. e) dyrektywy konsumenckiej?

oraz
 - b) Czy informacja udzielana przez przedsiębiorcę zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. k) dyrektywy konsumenckiej, zanim nastąpi związanie umową, musi zostać udzielona w taki sposób, że konsument jest informowany w odniesieniu do konkretnego przedmiotu sprzedaży (tu: materaca) i zastosowanego zapieczętowania, że traci prawo odstąpienia od umowy w przypadku otwarcia opakowania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 304, s. 64.